

Κυριακή 17η Μαρτίου 2024

Κυριακή Τυρινῆς.

(Ματθ. 6, 14 – 21).

«...μή φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων»

(Ματθ. 6, 18)

Ἀποχαιρετοῦμε σήμερα τὰ ἄρτύσιμα ἐδέσματα καί ξεκινοῦμε, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τόν ὁμορφο ἀγώνα τῆς νηστείας. Ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τή σημασία τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Νομίζει πώς σήμερα πρέπει νά ξεφαντώσει, νά κρυφτεῖ πίσω ἀπό τίς μάσκες, νά κάνει ἀκρότητες, νά χαρεῖ μέ μία χαρά φτηνή, πρόστυχη, περαστική, ἐπιδερμική. Πολλοί ἄνθρωποι μεταμορφώνονται σήμερα, ἀλλά ὄχι ὅπως τούς θέλει ὁ Θεός. Μεταμορφώνονται ὅπως τούς θέλει ὁ διάβολος. Καταπατοῦν τήν Ἱερή Παράδοση τῆς πίστεως μας, γιά νά ἀναβιώσουν κάποια

υποτιθέμενα πολιτιστικά έθιμα, τά όποια, όμως, προσβάλλουν τό ανθρώπινο πρόσωπο και τήν άληθινή ανθρώπινη έλευθερία και άξιοπρέπεια.

Ή Έκκλησία ως μάνα στοργική άγκαλιάζει όλα τά παιδιά της. Άγαπάει και τά άνυπάκουα παιδιά της. Σέ όλους άνοίγει τό μονοπάτι τής μετάνοιας και τοῦ πνευματικοῦ άγώνα. Σέ όλους υποδεικνύει τή διαδρομή τής νηστείας ως μία διαδρομή άνάβασης και καταξίωσης. Ή νηστεία εἶναι τό δῶρο τοῦ ταπεινοῦ ανθρώπου στόν ύπέρτατο Θεό. Εἶναι ἡ προσφορά τοῦ άγωνιστῆ στόν άγνωθέτη Κύριο. Εἶναι αυτό πού μπορούμε νά προσφέρουμε στόν Χριστό ως δική μας θυσία για τή δική Του άγάπη και για τή δική Του θυσία, πού έπαναλαμβάνει για τή σωτηρία μας. Ό Χριστός δέν έχει άνάγκη τή νηστεία μας. Οὔτε χάνει οὔτε κερδίζει από τό δικό μας φαγητό. Δέν γίνεται περισσότερο Θεός έάν νηστεύουμε. Οὔτε έλαττώνεται ἡ Θεότητά Του, έάν άρτυθοῦμε. Όπως και νά συμπεριφερθοῦμε δέν έχουμε τή δυνατότητα νά προσθέσουμε ἢ νά

ἀφαιρέσουμε κάτι ἀπό τόν Θεό. Τό κέρδος τῆς νηστείας εἶναι ἀποκλειστικά δικό μας. Ἐμεῖς ὠφελοῦμαστε ἀπό τήν ἐλεύθερη στέρηση κάποιων γεύσεων. Ἐμεῖς καθαριζόμαστε ψυχικά καί σωματικά ἀπό τή στέρηση τῶν ζωικῶν εἰδῶν διατροφῆς, τά ὅποια περισσότερο μᾶς φθείρουν παρά μᾶς διατρέφουν. Ἡ ἀποτοξίνωση πού ἐπιτυγχάνουμε ἀπό τή στέρηση τοῦ κρέατος καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων εἶναι τό μεγάλο φάρμακο γιά τήν εὐρωστία τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματός μας. Ἡ νηστεία βάζει ἕνα φρένο στήν ὑπερκατανάλωση τῶν ζωικῶν τροφῶν, οἱ ὁποῖες εὐθύνονται γιά ὅλες σχεδόν τίς ἀνθρώπινες ἀσθένειες ἀλλά καί γιά τά περισσότερα περιβαλλοντολογικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ πλανήτης.

Ἡ νηστεία, βεβαίως, γιά τόν πιστό ἄνθρωπο ἔχει κυρίως πνευματικό χαρακτήρα καί ἀνυπολόγιστο πνευματικό κέρδος. Ὁ ἄνθρωπος πού νηστεύει προσφέρει τήν ἐλεύθερη στέρηση κάποιων τροφῶν ὡς μικρή θυσία στόν

ἀγαπημένο του Χριστό. Ὁ Κύριος αὐτή τήν ἐλεύθερη θυσία τοῦ πιστοῦ παιδιοῦ Του δέν πρόκειται ποτέ νά τή λησμονήσει. Τήν καταγράφει καί τήν ἀντιπροσφέρει μέ ἄπειρες εὐλογίες στόν πιστό ἐργάτη τῶν λόγων Του. Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός πώς ὁ Ἰησοῦς εἶπε ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νά ἐλευθερωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τίς ἐνέργειες καί τό γένος τῶν δαιμόνων «εἰ μή ἐν προσευχῇ καί νηστεία». Ποτέ ὁ φιλόανθρωπος Κύριος δέν θά ξεχάσει ἀκόμη καί τήν παραμικρότερη θυσία πού ἔκανε ἓνας πιστός ἀπό εὐλάβεια καί πίστη. Γι' αὐτό καί οἱ νηστευτές μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἔφτασαν πάντοτε σέ πολύ ὑψηλά ἐπίπεδα πνευματικῆς δόξας καί ὠριμότητας.

Ὑπάρχει, ὅμως, μία λεπτομέρεια στόν τρόπο τῆς νηστείας, πού τήν ὑπογραμμίζει ἰδιαίτερα ἔντονα σήμερα ὁ Χριστός. Ὁ Κύριος δέν μᾶς λέγει ποιὰ φαγητά νά τρώμε, ὅταν νηστεύουμε. Δέν μᾶς λέγει ἂν θά φᾶμε λάδι ἢ ὄχι. Δέν μᾶς ὑποδεικνύει πόσες φορές θά τρώμε τήν ἡμέρα

οὔτε πότε θά τρώμε καί ἄν θά στρώνουμε τό τραπέζι μας ἢ ὄχι. Αὐτά τά ἀφήνει στούς πνευματικούς καί στούς ἐξομολόγους νά τά κανονίσουν μέ τά πνευματικά τους παιδιά καί νά δώσουν προσωπικές ὁδηγίες, πού ταιριάζουν μέ τήν προσωπικότητα καί τίς ἰδιαίτερες συνθῆκες τοῦ καθενός. Αὐτό πού ὑπογραμμίζει σήμερα ὁ Ἰησοῦς εἶναι: «...μή φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων». Αὐτό πού ἐκτιμάει ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ νηστεία. Εἶναι ἡ μυστική καί ἀθόρυβη νηστεία. Κατά τόν Χριστό ἡ νηστεία εἶναι μία κρυφή ἀρετή. Εἶναι ἕνας πνευματικός ἀγώνας πού δέν πρέπει νά γίνεται γνωστός ἀπό τούς ἀνθρώπους. Μᾶς λέγει ὅτι οἱ ὑποκριτές ἀγωνίζονται καί προσπαθοῦν «ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες». Ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ὑποκρισίας τους «ἀπέχουσιν τόν μισθόν αὐτῶν». Μέ τήν ἐπίδειξη πού κάνουν κερδίζουν τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά χάνουν τήν ἐκτίμηση τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς, ὅταν νηστεύουμε, καλούμαστε ἀπό τόν Κύριο νά περιποιούμαστε ἐξωτερικά τήν ἐμφάνισή μας, γιά νά μή φανοῦμε

ώς νηστευτές στους ανθρώπους. Είναι πολύ κατηγορηματικός ο λόγος του: «...μή φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων». Διότι μόνον ὅταν ὁ Θεός δεῖ τόν κρυφό καί μυστικό πνευματικό ἀγώνα, θά ἀποδώσει τήν πλούσια εὐλογία Του φανερά καί θά δοξάσει τόν τίμιο ἀθλητή τοῦ πνεύματος.

Βρισκόμαστε στήν ἐναρκτήρια γραμμή τοῦ πνευματικοῦ σταδίου τῆς νηστείας. Τό σκάμμα πού ἀνοίγεται μπροστά μας θά μᾶς κάνει δυνατούς ἀθλητές, ἀληθινούς μιμητές τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων, φιλότιμους πύκτες τῆς ἀρετῆς, ἀληθινούς ἐργάτες τῆς θεογνωσίας. Ἄρκει αὐτή τήν προσπάθεια νά τήν κάνουμε μυστικά καί ἀθόρυβα, χωρίς διαφήμιση καί κομπασμό, χωρίς νά ξέρει κανείς τίς ἐπιδόσεις μας, χωρίς νά ἐπιζητοῦμε τόν ἀνθρώπινο ἔπαινο καί σεβασμό. Τότε θά δρέψουμε τούς γλυκούς καρπούς τῶν ἀπειρων δώρων τοῦ Θεοῦ, τῶν εὐλογιῶν πού ξέρει Ἐκεῖνος νά μοιράζει ἀφειδώλευτα στά παιδιά Του. Ἀμήν.